
PRZEKIŃCZYK (1) *sb m*

N sg przekińczyk.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład z wyd. z 1766 r.: perekińczyk) – XVII (: przekińczyk, perekińczyk) – XVIII w.: perekińczyk.

Ten, kto przeszedł na stronę wroga; zdrajca: przekińczyk od kogo: A Litwá fię położyli ná Gorách/ y leżeli tám ná ten čás przez wśzytkę Ielień. A prawie tego czálu Kniáz Siemion Iwánowic Mozáyfki od Litwy przekińczyk/ z wiewa ludzi Mofkiewfkich przyciągnął pod Zamek Mściśław StryjKron 682.

[Szereg: »przekińczyk albo zmiennik«: kniaź Siemion [...] litewski przekińczyk albo zmiennik, po naszymu zdrajca StryjPoczqt 563.]

Synonim: zdrajca.